

NOTAT

Dato: 15. november 2011
Kontor: Visum, Udsendelser og
Humanitære sager
Sagsnr.: 09/05239
Filnavn: NOTAT
Sagsbeh.: CVK

Om meddelelse af humanitær opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 9 b, stk. 1, i 3. kvartal 2011.

Justitsministeriet kan oplyse, at der i 3. kvartal 2011 blev meddelt humanitær opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 9 b, stk. 1, i 13 sager. Tilladelserne omfatter 28 personer.

Ved besvarelsen den 29. maj 2006 af spørgsmål nr. 117 fra Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik tilkendegav Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration, at udvalget fremover i forbindelse med de kvartalsvise oversigter til udvalget over meddelte humanitære opholdstilladelser ligeledes for hver enkelt sag ville få oplysning om, hvilken boligsituation den eller de pågældende har befundet sig i på det tidspunkt, hvor der blev givet humanitær opholdstilladelse.

Ved besvarelsen den 5. september 2006 af spørgsmål nr. 167 fra Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik tilkendegav Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration, at udvalget fremover med start fra 4. kvartal 2006 i forbindelse med de kvartalsvise oversigter til udvalget over meddelte humanitære opholdstilladelser ligeledes for hver enkelt sag ville få oplysning om, hvor lang tid de personer, som bliver meddelt humanitær opholdstilladelse, har haft ophold på et asylcenter, fra de er blevet meddelt afslag på asyl, og til de bliver meddelt humanitær opholdstilladelse.

Om de enkelte sager kan oplyses følgende:

Den 4. juli 2011 gav ministeriet opholdstilladelse til en afghansk statsborger. Den pågældende var på tidspunktet for den meddelte opholdstilladelse ikke meddelt af-

slag på asyl. Tilladelsen blev givet under henvisning til oplysningerne om, at den pågældende ikke har familie eller netværk i Afghanistan. Ministeriet lagde herved vægt på, at den pågældendes forældre, den pågældendes sønner og den pågældendes ægtefælle alle er døde, og at den pågældende igennem længere tid ikke har haft kontakt med sin søster i Afghanistan. Ministeriet tillagde det endvidere en vis vægt, at den pågældende har svært ved at klare sig selv, herunder gå på toilettet, at hun skal have hjælp til at indtage sin mad, samt at hun sidder i kørestol.

Den 5. juli 2011 gav ministeriet opholdstilladelse til en afghansk statsborger. Den pågældende var på tidspunktet for den meddelte opholdstilladelse afvist asylansøger, der var privat indkvarteret. Tilladelsen blev givet under henvisning til oplysningerne om, at den pågældende efter det oplyste ikke har familie eller netværk i Afghanistan, herunder at hendes første ægtefælle er død, at hendes tidligere ægtefælle og dennes familie opholder sig i Danmark, at hendes datter opholder sig i Tyskland, og at en person, som hun betragter som sin egen søn, opholder sig i Danmark. Ministeriet finder således, at den pågældende må anses for at være en enlig kvinde uden mandlige familiemedlemmer eller socialt netværk i Afghanistan, og som derfor efter ministeriets særlige praksis kan meddeles humanitær opholdstilladelse.

Den 11. juli 2011 gav ministeriet opholdstilladelse til en ugandisk statsborger. Den pågældende var på tidspunktet for den meddelte opholdstilladelse afvist asylansøger, der var privat indkvarteret. Tilladelsen blev givet under henvisning til oplysningerne om, at den pågældende lider af en kronisk demenstilstand, der medfører forandringer i hjernen, hukommelsesproblemer og personlighedsændring, at en forbigående infektion markant vil forværre tilstanden, og at der på sigt er tale om en livstruende sygdom. Ministeriet lagde endvidere vægt på de lægelige oplysninger i sagen om, at den pågældende ikke er orienteret i tid og sted, at den pågældende er helt afhængig af andres hjælp til daglige funktioner, herunder påklædning og spisning, at den pågældende er hjælpeløs, såfremt hun overlades til sig selv, at den pågældende har behov for konstant guidning, og at den pågældende er angst, hvis hun er alene. Endelig lagde ministeriet vægt på de samlede faktiske omstændigheder om, at den pågældendes ægtefælle samt tre af den pågældendes fem børn er døde, at den pågældende i de sidste 25 år har opholdt sig i en af regeringen beskyttet by i Uganda, at den pågældendes eget hjem er ødelagt og kræver genopbygning, at den pågældende kun har en invalid datter tilbage i Uganda, at den pågældende ikke har kontakt til anden familie eller slægtninge andre steder i Uganda, at den pågældendes søn, som er dansk statsborger, og dennes ægtefælle bor her i landet, og at den pågældende er helt afhængig af sin søns omsorg og pleje.

Den 25. august 2011 gav ministeriet opholdstilladelse til en afghansk kvinde og hendes to børn. De pågældende var på tidspunktet for den meddelte opholdstilladelse afviste asylansøgere, der boede på et asylcenter. De pågældende havde ifølge et træk fra Udlændingeregistret boet på et asylcenter i 332 dage, siden de pågældende fik afslag på asyl. Tilladelsen blev givet under henvisning til oplysningerne om, at den pågældende efter det oplyste ikke har familie eller netværk i Afghanistan. Ministeriet lagde herved vægt på, at den pågældendes ægtefælle er afgået ved døden, og at den pågældende ikke har anden familie i Afghanistan. Ministeriet tillagde det endvidere en vis vægt, at den pågældende har svære traumatiske oplevelser, at hun er i antidepressiv medicinsk behandling, og at hun lider af depression og PTSD.

Den 25. august 2011 gav ministeriet opholdstilladelse til en statsborger fra Kosovo. Den pågældende var på tidspunktet for den meddelte opholdstilladelse afvist asylansøger, der boede på et asylcenter. Den pågældende havde ifølge et træk fra Udlændingeregistret boet på et asylcenter i 346 dage, siden den pågældende fik afslag på asyl. Tilladelsen blev givet under henvisning til oplysningerne om, at den pågældende er diagnosticeret med ikke organisk psykose, at den pågældende hallucinerer, herunder hører stemmer, og at den pågældende er i antipsykotisk medicinsk behandling. Ministeriet lagde endvidere vægt på, at det ifølge de for ministeriet foreliggende baggrundsoplysninger om Kosovo ikke kan lægges til grund, at den pågældende vil kunne modtage den nødvendige behandling i hjemlandet. Ministeriet lagde i den forbindelse til grund, at den antipsykotiske medicin, som den pågældende har behov for, ikke er tilgængelig i Kosovo.

Den 25. august 2011 gav ministeriet opholdstilladelse til en afghansk statsborger. Den pågældende var på tidspunktet for den meddelte opholdstilladelse afvist asylansøger, der boede på et asylcenter. Den pågældende havde ifølge et træk fra Udlændingeregistret boet på et asylcenter i 401 dage, siden den pågældende fik afslag på asyl. Tilladelsen blev givet under henvisning til oplysningerne om, at den pågældende efter det oplyste ikke har kontakt hverken til sin ægtefælle og børn eller til sine tre brødre i Afghanistan. Ministeriet fandt således, at den pågældende må anses for at være en enlig kvinde uden mandlige familiemedlemmer eller socialt netværk i Afghanistan, og som derfor efter ministeriets særlige praksis kan meddeles humanitær opholdstilladelse.

Den 25. august 2011 gav ministeriet opholdstilladelse til en afghansk statsborger. Den pågældende var på tidspunktet for den meddelte opholdstilladelse afvist asylansøger, der boede på et asylcenter. Den pågældende havde ifølge et træk fra Udlændingeregistret boet på et asylcenter i 401 dage, siden den pågældende fik afslag på asyl. Tilladelsen blev givet under henvisning til oplysningerne om, at den pågældende efter det oplyste ikke har kontakt hverken til sin ægtefælle og børn eller til sine tre brødre i Afghanistan. Ministeriet fandt således, at den pågældende må anses for at være en enlig kvinde uden mandlige familiemedlemmer eller socialt netværk i Afghanistan, og som derfor efter ministeriets særlige praksis kan meddeles humanitær opholdstilladelse.

søger, der boede på et asylcenter. Den pågældende havde ifølge et træk fra Udlændingeregistret boet på et asylcenter i 174 dage, siden den pågældende fik afslag på asyl. Tilladelsen blev givet under henvisning til oplysningerne om, at den pågældende efter det oplyste ikke har socialt netværk i Afghanistan, og at hun ikke har slægtninge i hjemlandet. Ministeriet lagde i den forbindelse vægt på, at den pågældende er fraskilt, at den pågældendes forældre er døde, at den pågældendes eneste søn opholder sig i Danmark, at den pågældendes ene datter opholder sig i Holland, og at den pågældendes anden datter opholder sig i Iran. Ministeriet finder således, at den pågældende må anses for at være en enlig kvinde uden mandlige familiemedlemmer eller socialt netværk i Afghanistan, og som derfor efter ministeriets særlige praksis kan meddeles humanitær opholdstilladelse.

Den 26. august 2011 gav ministeriet opholdstilladelse til et armensk ægtepar samt parrets barn. De pågældende var på tidspunktet for den meddelte opholdstilladelse afviste asylansøgere, der boede på et asylcenter. De pågældende havde ifølge et træk fra Udlændingeregistret boet på et asylcenter i 262 dage, siden de pågældende fik afslag på asyl. De pågældendes barn var på tidspunktet for den meddelte opholdstilladelse afvist asylansøger, der var privat indkvarteret. Tilladelsen blev givet under henvisning til oplysningerne om, at den kvindelige ansøger lider af paranoid psykose på organisk grundlag, at hun er i antipsykotisk og antidepressiv medicinsk behandling, samt at hun fremviser psykotiske symptomer og hører stemmer til trods for den medicinske behandling. Ministeriet lagde endvidere vægt på, at det ifølge de for ministeriet foreliggende baggrundsoplysninger om Armenien ikke kan lægges til grund, at den kvindelige ansøger vil kunne få den nødvendige behandling i Armenien. Ministeriet lagde i den forbindelse til grund, at den medicin, som den kvindelige ansøger har behov for, ikke er tilgængelig i Armenien.

Den 26. august 2011 gav ministeriet opholdstilladelse til et afghansk ægtepar. De pågældende havde ifølge et træk fra Udlændingeregistret boet på et asylcenter i 106 dage, siden de pågældende fik afslag på asyl. Tilladelsen blev givet under henvisning til oplysningerne om, at den mandlige ansøger er diagnosticeret med terminal nyreinsufficiens samt skrumpenyre, at hans nyrefunktion er reduceret svarende til 10-15 % af normal nyrefunktion, at der ikke er nogen behandlingsmuligheder, idet hans lidelse er kronisk, at han befinder sig i prædialysestadiet, og at han – såfremt han progredierer til terminal nyresvigt med behov for dialysebehandling – vil have en forventet levetid på maksimalt et år, hvis der ikke er mulighed for dialysebehandling. Ministeriet lagde endvidere vægt på, at den kvindelige ansøger lider af type 2 sukkersyge, og at hun er i medicinsk tabletbehandling herfor, at hun lider af nyresten, og at hun er ope-

reret for dette tidligere. Ministeriet lagde yderligere vægt på det til asylsagen oplyste om, at den kvindelige ansøger har været hjemmegående husmor, at den mandlige ansøger er blevet pensioneret på grund af sin sygdom, at ægteparrets søn bidrog til de pågældendes økonomiske situation i Afghanistan, men at han er afgået ved døden, og at det på den baggrund – sammenholdt med oplysningerne om de pågældendes dårlige helbredstilstand – er ministeriets vurdering, at de pågældende ikke vil være i stand til at ernære sig selv ved en tilbagevenden til Afghanistan. Ministeriet tillagde det herudover en vis vægt, at de pågældendes søn er afgået ved døden, at de pågældendes yngste datter opholder sig her i landet, og at de pågældende således ikke har noget netværk i hjemlandet. Endelig lagde ministeriet til grund, efter en samlet vurdering og henset til sagens helt særlige omstændigheder, at de pågældende – til trods for, at der ikke foreligger lægelige oplysninger om, at de pågældende hver for sig lider af en meget alvorlig behandlingskrævende fysisk sygdom, der opfylder sygdomskriteriet, og til trods for at der ikke foreligger oplysninger om, at de pågældende ikke vil kunne overleve ved en tilbagevenden til hjemlandet – vil befinde sig i en særlig sårbar situation ved en tilbagevenden til Afghanistan.

Den 29. august 2011 gav ministeriet opholdstilladelse til en congolesisk statsborger. Den pågældende var på tidspunktet for den meddelte opholdstilladelse afvist asylansøger, der boede på et asylcenter. Den pågældende havde ifølge et træk fra Udlændingeregistret boet på et asylcenter i 1.615 dage, siden den pågældende fik afslag på asyl. Tilladelsen blev givet under henvisning til oplysningerne om, at den pågældende er diagnosticeret med den psykiske lidelse Bipolar affektiv sindslidelse, og at denne sindslidelse i ICD 8 (International Classification of Diseases revision 8) hører til kategorien Affektiv Psykose. Ministeriet lagde endvidere vægt på, at den pågældende uden behandling vil have en stigende risiko for nye maniske episoder efter hver ny sygdomsperiode, at der efter syv episoder er en procentvis markant øget risiko for nye maniske episoder, og at ubehandlet bipolar stemningssvingningslidelse med gentagne psykoser fører til en kronisk tilstand. Ministeriet lagde desuden vægt på, at den pågældende er i psykiatrisk behandling samt antipsykotisk medicinsk behandling, og at en behandlingsafbrydelse med høj risiko vil medføre gentagne tilbagefald af psykotiske episoder. Ministeriet lagde herudover en vis vægt på, at den pågældendes sindslidelse udløses af stress, at prognosen på den baggrund er svær at vurdere, og at den pågældende således kan rammes af nye psykoser. Ministeriet lagde endelig vægt på, at det ifølge de for ministeriet foreliggende baggrundsoplysninger om behandlingsmulighederne i Republikken Congo (Brazzaville) ikke kan lægges til grund, at den pågældende vil kunne få den nødvendige behandling i hjemlandet. Ministeriet lagde i den forbindelse til grund, at den antipsykotiske medicin, som

den pågældende har behov for, ikke er tilgængelig i Republikken Congo (Brazzaville).

Den 29. august 2011 gav ministeriet opholdstilladelse til et serbisk ægtepar samt parrets to børn. De pågældende var på tidspunktet for den meddelte opholdstilladelse afviste asylansøgere, der boede på et asylcenter. De pågældende havde ifølge et træk fra Udlændingeregistret boet på et asylcenter i 651 dage, siden de pågældende fik afslag på asyl. Tilladelsen blev givet under henvisning til oplysningerne om, at den kvindelige ansøger er diagnosticeret med skizoaffektiv psykose af manisk type samt psykose akut polymorf skizofreniform, at hun lider af realitetstab, og at hun ikke er orienteret i tid, sted samt egne data. Ministeriet lagde desuden vægt på, at den kvindelige ansøger er i antipsykotisk medicinsk behandling, at en behandlingsafbrydelse må forventes at medføre en betydelig forværring af hendes psykotiske symptomer, at behandlingen formentlig vil være livslang, og at hendes tilstand giver risiko for selvmord. Endelig lagde ministeriet vægt på, at det ifølge de for ministeriet foreliggende baggrundsoplysninger om behandlingsmulighederne i Serbien ikke kan lægges til grund, at den kvindelige ansøger vil kunne få den nødvendige behandling i Serbien. Ministeriet lagde i den forbindelse til grund, at den antipsykotiske medicin, som den kvindelige ansøger har behov for, ikke er tilgængelig i Serbien.

Den 29. august 2011 gav ministeriet opholdstilladelse til et ægtepar fra Kosovo samt parrets fire børn. De pågældende var på tidspunktet for den meddelte opholdstilladelse afviste asylansøgere, der boede på et asylcenter. De pågældende havde ifølge et træk fra Udlændingeregistret boet på et asylcenter i 382 dage, siden de pågældende fik afslag på asyl. Tilladelsen blev givet under henvisning til oplysningerne om, at den kvindelige ansøger er diagnosticeret med psykose, at hun hallucinerer, og at hun er i antipsykotisk og antidepressiv medicinsk behandling. Ministeriet lagde endvidere vægt på, at det ifølge de for ministeriet foreliggende baggrundsoplysninger om Kosovo ikke kan lægges til grund, at den kvindelige ansøger vil kunne modtage den nødvendige behandling i hjemlandet. Ministeriet lagde i den forbindelse til grund, at de pågældendes månedlige udgift i Kosovo til den antipsykotiske medicinske behandling, som den kvindelige ansøger har behov for, vil beløbe sig til ca. 1.137 kr. – et beløb som det ikke kan antages, at de pågældende vil kunne afholde. Ministeriet lagde yderligere vægt på, at den antidepressive medicin, som den kvindelige ansøger har behov for, ikke er tilgængelig i Kosovo.

Den 31. august 2011 gav ministeriet opholdstilladelse til et ægtepar fra Kosovo samt parrets barn. De pågældende var på tidspunktet for den meddelte opholdstilladelse

afviste asylansøgere, der boede på et asylcenter. De pågældende havde ifølge et træk fra Udlændingeregistret boet på et asylcenter i 218 dage, siden de pågældende fik afslag på asyl. Tilladelsen blev givet under henvisning til oplysningerne om, at den kvindelige ansøger er diagnosticeret med psykose, og at hun er i antipsykotisk og antidepressiv medicinsk behandling. Ministeriet lagde endvidere vægt på, at det ifølge de for ministeriet foreliggende baggrundsoplysninger om Kosovo ikke kan lægges til grund, at den kvindelige ansøger vil kunne få den nødvendige behandling i hjemlandet. Ministeriet lagde i den forbindelse til grund, at et af de antipsykotiske præparater, som den kvindelige ansøger har behov for, ikke er tilgængeligt i Kosovo.